

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrlund (S):

De fem lovforslag, vi nu skal behandle, er jo, om jeg så må sige, anden del af den pakke lovforslag, der indeholder den samlede VU-reform. VU-reformen er jo en helhed forankret i to ministerier.

I Socialdemokratiet er vi overordentlig tilfredse med, at det er lykkedes at skabe denne helhed på tværs. Den samlede lovpakke kan umiddelbart være vanskelig at overskue, idet der er tale om mange forslag, men dykker man ned i stoffet, vil man konstatere, at der faktisk også er tale om en forenkling, hvilket er fremgået af den debat, der tidligere har været her i dag. Godtgørelsessystemerne bliver forenklet i forhold til den enkeltes uddannelse. Man følger princippet én uddannelse, én godtgørelse.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at der lægges op til, at AMU fortsat er tiltænkt en meget central placering i den voksen- og efteruddannelsespolitiske indsats, og at AMU fortsat forbliver et af de væsentligste arbejdsmarkedspolitiske redskaber. Kendetegnet er omstilling, parathed, evnen til at honorere de behov for nye uddannelser eller efteruddannelse, der i takt med udviklingen på arbejdsmarkedet måtte være behov for.

Arbejdsmarkedsuddannelserne har hidtil været været finansieret via de årlige finanslove. Pengestrømmen til AMU-systemet har i konsekvens heraf varieret år for år. Set tilbage over en længere årrække har det ikke altid været lige let for skolerne at håndtere. Det er vel ikke helt uberettiget, når skiftende politikere er blevet beskyldt for at føre noget i retning af en stop and go-politik på området.

Derfor er det med stor tilfredshed, at vi i den socialdemokratiske gruppe nu konstaterer, at der er foreslået et helt nyt finansieringssystem af arbejdsmarkedsuddannelserne. Ved etablering af Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering, i daglig tale kaldet AUF, lægges der op til en helt anden finansieringsstruktur.

Via deres placering i AUF-bestyrelsen får arbejdsmarkedets parter en direkte indflydelse på pengeforbruget. Det lægger vi meget vægt på i den socialdemokratiske gruppe. Der lægges op til, at parterne på arbejdsmarkedet får en direkte indflydelse på, hvilke kurser der skal finan-

sieres helt eller delvis af AUF'en, og som noget meget væsentligt er det parterne selv, der beslutter, hvilke kurser der helt skal finansieres af arbejdsgiverne. På baggrund af de lovændringer, som Folketinget vedtog inden jul, er parterne allerede i fuldt sving med at løse den opgave.

Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering vil fremover få tilført et fast årligt beløb fra staten. Som jeg har forstået det, vil beløbet ikke ændre sig i de kommende år. Ifølge de foreløbige oplysninger vil beløbet i år 2000 udgøre knapt 3 mia. kr. I Socialdemokratiet betragter vi ikke de 3 mia. kr. som et aktivitetsloft. Vi er af den opfattelse, at der er behov for en større voksenerhvervsuddannelses- og efteruddannelsesaktivitet end den, vi ser i dag. De lovforslag, vi behandler her i dag, er et udtryk herfor. Med den samlede lovpakke skabes der nye muligheder og tilbud.

Det er klart, at et udvidet aktivitetsniveau vil kræve flere økonomiske ressourcer. Derfor ser vi med tilfredshed lovgivningen indrettet på en sådan måde, at det vil blive muligt at opkræve bidrag til uddannelsesfinansiering hos arbejdsgiverne. Vi er tilfredse med, at en sådan opkrævning sker efter indstilling fra AOF-bestyrelsen, blot vil vi gerne her påpege, at det ikke er afgørende for os, at der skal foreligge en enig indstilling om opkrævning af ekstra bidrag.

Det er en fantastisk god konstruktion, at staten giver et fast beløb. Parterne styrer forbruget inden for nogle afstukne rammer, og parterne indstiller, når der skal kræves flere penge ind.

Om de enkelte lovforslag i denne pakke vil jeg tilføje:

Lovforslag nr. L 260 om børnepasningsorlov er jo et produkt af, at uddannelsesorloven forsvinder og dermed de muligheder, der lå i uddannelsesorloven. De muligheder bliver sikret ad anden vej, og samtidig sikrer vi, at børnepasningsorloven står uantastet.

Meningen med lovforslag nr. L 259 kan vi tilslutte os. I en række af de eksisterende uddannelseslove står der som noget ganske naturligt, at skolerne samarbejder. Vi kan konstatere, at skolerne udeomkring i landet samarbejder i større og større omfang, hvilket er glædeligt. Dette samarbejde har ad frivillighedens vej medført, at man går så vidt med samarbejdet, at man forskellige steder i landet taler om egentlige fusioner. Med det lovforslag her ønsker arbejdsministeren at få mulighed for økonomisk at understøtte sådanne aktiviteter, og det kan vi